

МОЛОДІСТЬ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 18 серпня 1983 року

№ 98 (3293)

Ціна 2 коп.

Діє школа комсомольського активу

Недавно обласний табір піонерського і комсомольського активу «Горн» гостинно зустрів 180 секретарів комсомольських організацій восьмирічних і середніх шкіл Кіровоградщини, які приїхали на двотижневе навчання.

У понеділок відбулося перше заняття. Перед присутніми виступили завідувача відділом студентської, шкільної молоді та піонерів обкому комсомолу Зоя Кадук, старший методист обласного Палацу піонерів Ігор Винокуров. Мета занять — допомогти комсомольським секретарям одержати теоретичні знання застосовувати в практичних ситуаціях. Для цього тут ввели такі форми роботи, як конференція по обміну досвідом, колективне планування, конкурси «Нумо, активісте».

Крім систематичних занять у школі комсомольського активу, мешканців табору чекає різноманітна і цікава програма. Для них буде організована екскурсія по місту, вони відвідають музеї Кіровограда. Всі члени «Горну» зможуть взяти участь у загальнотабірній спартакіаді, а переможці одержать спеціальні призи.

У неділю проведуться політзаняття «Ми голосуємо за мир». Реальним вкладом учасників школи комсомольського активу у боротьбу за мир будуть кошти, зароблені під час трудового десанту у радгосп імені Енгельса Кіровоградського району і переведені у Фонд миру.

О. СКРИТАНЬ.

На календарі — серпень. Але скорий прихід осені вже відчувається. І по жовтому листю на деревах, якого з кожним днем стає все більше. І по метушливості, з якою готуються до далекій подорожі у теплі краї. І по щедрому багатству овочів і фруктів.

А ще — по жвавих першовесневих турботах. Ось подивіться, як людно на шкільному базарі обласного центру. Покупці хочуть придбати гарний портфель і зручну шкільну форму, красені альбом для малювання і набір кулькових ручок... А продавці намагаються виконати будь-яке замовлення. Щоб було з чим почати новий навчальний рік і першокласників, і студентів.

Фото В. ГРИБА.

ВІСТІ З НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ

Перший серед жнивварів

Щасливими стали цього-річні жнива для молодого механізатора колгоспу імені XX з'їзду КПРС комсомольця Сергія Цюми. Скосивши жаткою ЖВН-6 хліба на 458 гектарах, він став першим у соціалістичному змаганні жнивварів господарства. С. Цюму нагороджено Почесною грамотою обкому комсомолу.

Премію — у Фонд миру

Ударно працює кормодобувний загін, який очолює молодий комуніст Олексій Добровольський. З травня молоді механізатори вже заготовили 378 тонн зневоднених кормів, 192 тонни гранул,

186,6 тонни трав'яного борозна. За високі досягнення загін Добровольського був відзначений грошовою премією, яку механізатори надіслали до Фонду миру.

Так вважають хлопці

Після закінчення Приютиської середньої школи комсомольці Микола Риндич і Володимир Грабаренко не роздумували, куди йти працювати. Їхня перша трудова стежка пролягла до птахофабрики рідного колгоспу імені Жданова.

Сьогодні в селі хлопці знають не лише як сумлінних працівників, а й як здібних музикантів, завзяятих спортсменів. Зв'язок між захопленнями і працелюбністю, вважають хлопці, закономірний. Бо ж недарма у народі кажуть: там, де весело спі-

вається — легко й працюється.

Дню кіно присвячено

Недавно жителі Новоукраїнки тепло вітали у себе в гостях відомого актора кіно Льва Перфілова, який не вперше приїжджає на Кіровоградщину з творчим звітом. Прихильники кіномистецтва добре пам'ятають актора у фільмах «Павка Корчагін» (перша екранізація книги М. Островського «Як гартувалася сталь»), «Наталка Полтавка», «Стара фортеця», телестрічки «Місце зустрічі змінити не можна» та інших.

Лев Перфілов розказав про своє дитинство, роки творчого становлення, незабутні ролі в кіно. Розповідь супроводжувалася фрагментами з кінокартин різних років.

Добірку підготувала С. ТРЕНИЧ.

ПРОДОВОЛЬЧА програма: Твій внесок комсомол

ТУРБОТА ПРО КОРМИ

Заготовити влітку максимальну кількість високоякісних кормів для худоби, створити тим самим надійну основу для дальшого збільшення виробництва м'яса, молока, інших видів тваринницької продукції взимку. Це завдання нині набуває все

більшої актуальності. Підбито підсумки будівництва капітальних сілосховищ за серпень 1982 — липень 1983 рр. Їх збудовано загальною місткістю 1001,6 тисячі тонн при завданні 1000 тисяч тонн. Бюро обкому Компартії України та виконком

обласної Ради народних депутатів відзначили, що з високою відповідальністю до організації будівництва сілосховищ поставились колективи шефських підприємств і організацій міст Кіровограда, Олександрії, Світловодська, трестів «Кіровоградводбуд», «Кіровоградмашвазбуд», будівельних організацій і господарств Новоукраїнського, Олександрівського, Гайворонського, Онуфріївського та деяких інших районів.

Вагомий внесок у Продовольчу програму зробили комсомольці і молодь області.

(Матеріали про це читати на 2 сторінці).

МОЛОДІСТЬ ІЗ ДОСВІДОМ

Відповідальність за виховання молодого покоління ніколи не знімалася з людей старших, досвідчених. І це ще раз підтвердила зустріч у ЦК КПРС з ветеранами партії.

Гордістю проймаєшся за своє покоління, коли чуєш із високої трибуни слова Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова: «Молоде покоління нічим не гірше нашого, воно тільки інше, нове». Справді, молодими руками нині зводяться все-союзні ударні будови і освоюється Північ, виконуються достроково державні плани і вирощується урожай. І це завдяки тому, що поруч нас — наставники, ветерани зі своїм мудрим словом.

Взяти нашу комсомольську — молодіжну тракторну бригаду. Хіба могли б ми, молоді, добитися таких високих результатів за підсумками піріччя без підтримки старших? На кожен трактор вироблено умовної оранки 10300 гектарів, зекономлено 1800 кілограмів паливно-мастильних мате-

ріалів, на ремонті заощаджено 700 карбованців.

Середній вік членів нашої бригади — найменший у районі. Але це нам не вади. Навпаки. Відмінних результатів постійно добиваються комсомольці Сергій Кривенко, Григорій Швець, Євген Каменев та інші. Вони завжди знаходять підтримку у І. Д. Тарана, А. С. Кривенка.

У мене і молодшого брата Валентина за наставника батько — Олександр Іванович. Односельці шшунуть його за працю, то хіба можемо ми, сини, підвести його?

За умови тісного контакту молодих із досвідченими можна бути впевненими у завтрашньому дні. Саме тому такими актуальними є сьогодні слова Ю. В. Андропова: «Давайте поставимо питання так: кожен ветеран партії, кожен ветеран праці повинен бути наставником молоді».

О. ДУБИНА,
госкомсорг комсомольської молодіжної тракторної бригади колгоспу імені 40-річчя Жовтня.
Вільшанський район.

МИ ОБИРАЄМ, НАС ВИБИРАЮТЬ

У коридорі Кіровоградського будівельного технікуму людно. Виглядає у хлопців і дівчат стурбовано-схвилюваний. Хто повільно ходить, тихо повторюючи (вже вкотре!) формули, теореми, правила, хто, зібравшись із думками, впевнено прямує до кімнати, де сидять члени екзаменаційної комісії. Хто радісно і голосно вигукне: «Все. П'ятірка...»

Які ж вони — абітурієнти 1983 року? Чим відрізняються від своїх попередників? Як прийшли до вибору професії будівельники? Своїми спостереженнями ділиться заступ технікуму Г. Ф. Харченко: — Останнім часом особливо виразно простежується спадкоємність поколінь у виборі професії. Сьогодні до нас приходять молоді люди, у яких і батько, і дід будівельники. Це професія постійно пропонує у їхніх сім'ях. Але щоб стати повноцінним спеціалістом, потрібні міцні знання. Тому, коли хтось витягне нещасливий

білет, це треба опускати рук. На наступний рік, попрацювавши, цей абітурієнт обов'язково стане учнем нашого технікуму.

...Тиша у коридорі патетична, неспокійна і чеканна. В черговий раз відкриваються двері кімнати, де здають математику, фізику, і усміхаючись, вибігає літній Іра Куріна, що з порога показує батькам і друзям, що одержала четверку. Дівчина приїхала у Кіровоград із Мурманської області. Батьки працюють у будівельній організації, тому вона і обрали цю професію. Вони хочуть переїхати на Україну, а Іра мріє закінчити технікум. Іру оточили товариші. Вони теж здали на четверки. Таня Філіпівна, Олена Залізник та Марина Коваленко розпитують дівчину, який вона витягла білет, які були додаткові питання, і тут же, сперечаючись, розв'язують рівняння. Та раптом Олена дивиться на годинник. Уже одинадцять. Пора бігти на роботу в інститут «Укрміськбудпроект», де

вона працює вже кілька місяців.

До гурту дівчат підходять хлопці Юрій Маральов, Анатолій Солом'ячук, Сергій Луцький, Олександр Самотев, Юрій Кушнір та Андрій Дяченко. Юра Маральов закінчив Іванівську середню школу Новоархангельського району. Анатолій і Сергій із Гайворона. Вони друзі, люблять спорт. Сашко Самотев задумав стати будівельником ще тоді, коли разом з товаришами був членом шкільної ремонтно-будівельної бригади. А Юра Кушнір дуже багато чув про будівельний технікум від учнів, які працювали минулого літа в його селі, і тому подав сюди документи.

Кожен по-різному бшов до своєї майбутньої професії. Мрія є, тепер слово за міцними знаннями. Тож ні пуху ні пера вам, абітурієнти тисяча дев'ятсот вісімдесять третього!

О. ПОДІЛЬСЬКА.

АБИТУРІЄНТ-83

Комуніст Антоніна Тимофіївна Криуленко багато років віддала навчання і виховання підрастаючого покоління. Вийшовши на заслужений відпочинок, вона не горить зі школою, а по-

Ленініана ветерана Спілки

стіжно допомагає молодим учителям в організації навчально-виховної роботи, очолила міську раду ветеранів комсомолу. А ще Олександрійці знають Антоніну Тимофіївну як активного лектора міської організації товариства «Знання». Лектор-ветеран комсомолу віддає перевагу ленінській тематиці.

Ленініана лектора А. Т. Криуленко допомагає юним олександрійцям глибше збагнути велич образу вождя Великого Жовтня, творця першої в світі соціалістичної держави.

В. ПЕТРЕНКО.
м. Олександрія.

МІСТО — СЕЛУ

ТУРБОТИ
ПРО
КОРМИ

Як і багато підприємств та організацій міст Кіровограда й Олександрії, а також деяких інших наших пересувна механізована колона № 37 здійснювала і здійснює посильну допомогу селу, роблячи цим самим певний внесок у Продовольчу програму. Окрім безпосередніх завдань, поставлених перед нами — будівництво зрошувальних майданчиків, водосховищ і т. п., наша організація активно включилась у спорудження силососховищ. У квітні минулого року одержали завдання побудувати 4 силососховища в Новгородківському районі загальною місткістю 6,5 тисяч тонн. Усі вони були введені в експлуатацію достроково. Після цього, уважно вивчивши всі можливості, вирішили побудувати ще одне сховище поза планом.

У цьому році ми продовжували розширювати кормову базу у Новгородківському районі. Конкретні завдання отримали на початку травня. Нині можемо доповісти: побудовано 4 силососховища (загальна місткість — 5,5 тисячі тонн) і знову-таки достроково. Колгоспи «Зоря комунізму», імені Димитрова, імені Леніна, імені Орджонікідзе подякували нам за якісну, швидку і вправну роботу. Добре попрацювали досвідчені бульдозерист Олексій Іванович Мільченко, скреперист Павло Петрович Шульга, заслужений меліоратор УРСР екскаваторник Борис Федорович Ходаловський.

У бригаді чотири молодих хлопці — Іван Якубенко, Василь Костін, Іван Козьменко, Василь Кобальок — працювали на монтажі і укладанні бетону. Це, мабуть, найвідповідальніша ділянка роботи, бо від дотримання герметичності при укладанні бетонних плит в значній мірі залежить потім якість кормів.

На совість трудилися на автокрані Віктор Коваленко і Микола Вовненко. Отож, посидання мудрого досвіду та молодечої завзятості й допомогло бригаді набагато випередити строки здачі об'єкта.

Зіткнулися з труднощами у постачанні матеріалів, зокрема, залізобетонних виробів. І одразу ж бригада надіслала в трест свого представника і ми разом намагалися вирішувати всі проблеми. Останній місяць роботи працювали не рахуючись з часом, забули про суботу і неділю. Так що всі труднощі були подолані. Цьогорічне завдання виконано, і нам приємно визнати, що у виконанні Продовольчої програми є частка і нашої праці.

Д. СЕМЕНОВ,
керуючий
ПМК-37
тресту «Кіровоградводбуд».

Від редакції: За дострокове і високоякісне виконання завдань по введенню в експлуатацію капітальних силососховищ колектив тресту «Кіровоградводбуд» нагороджено дипломом обкому партії та облвиконкому.

Ці погожі серпневі дні трудившись села повинні зробити все можливе, щоб нагромадити максимальну кількість різноманітних кормів. Слово «нагромадити» означає не лише вчасно зібрати соломку, скосяти багаторічні трави чи доставити силосну кукурудзу до траншей, а й потурбуватися про якість збереження кормів.

Досвід передових господарств показує, що найкращим місцем закладання зеленої маси, а потім і зберігання готового силосу є капітальні наземні споруди. Деяких господарників лякали великі витрати на їх будівництво. Проте ці витрати повністю окупляються тим, що в спорудах можна одержати найвищої якості силос, звести до мінімуму втрати зеленої маси при виготовленні кормів. Тим більше саме з капітальних силососховищ краще брати корми без втрат у будь-яку пору року і погодні. Ці переваги швидко зрозуміли у колгоспі імені Фрунзе.

Розповідає голова колгоспу **В. М. Горбачов:**

— Серед кормів, що заготовляємо худобі на стійловий період, одним із

З поглядом
у майбутнє

основних є силос. При дбайливому зберіганні і дотриманні рекомендованої технології виготовлення він залишається багатим на поживні речовини, протеїн тощо.

Треба сказати, що в нинішньому році у колгоспі імені Фрунзе планували збудувати капітальні силососховища місткістю 6 тисяч тонн кормів. А недавно ввели в дію споруду на 9 тисяч тонн. Цьогорічне будівництво трьох силосних траншей багато в чому відрізнялося від спорудження чотирьох попередніх. По-перше, їх збудували за один тиждень замість трьох місяців. По-друге, будівництво коштувало не 43 тисячі карбованців, а лише 27.

А якщо врахувати ще й те, що обидва силососховища розраховані на двадцять п'ять років, то добре видно економічний ефект від нововведення.

Які ж нововведення впровадили у колгоспі імені Фрунзе?

Будівництво трьох траншей капітального силососховища колгоспів

господарським способом. Це означає, що всі роботи від початку до кінця (а також і фінансування) здійснювало саме господарство. Тобто будували для себе. Експериментували. Керував будівництвом інженер-будівельник молодий комуніст **Л. Мамзенко.**

Раніше будували капітальні силососховища, обов'язково заливаючи фундамент, на якому крилися контрфорси — зварені із товстостінних труб опори. На контрфорси укладали по вертикалі дві плити, їх прив'язували до опори і з'єднували між собою. Після всіх цих робіт готову коробку підсипали землею.

Тепер же будівельники відмовилися від фундаменту і контрфорсів. У траншею під кутом укладається по одній плиті (замість двох, які треба було заварювати). Опорою для них служить земляний напіс, що його час від часу підсуває бульдозер, і тверде асфальтове дно силососховища. По обидва боки траншей вишикувалися сімдесят дві бетонні плити.

за одною мчать до силосної споруди наповнені зеленою масою автомашини, повільніше рухаються трактори з причепами. Біля нас зупиняється трактор **О. Луб'яного.** Олександр повідомляє: вже є 150 тонн! Хлопці задоволені, результати добрі, та треба поспішати, доки денна спека не набрала ще сили.

Заповнюється силосна

ти. На цьому маленькому будівельному майданчику немає звичного атрибута будь-якого будівництва — газозварювального апарата. Саме це й дало можливість сконструювати силососховища, зекономити гроші і час на його спорудження.

Нині в господарстві є змога повністю закласти всю зелену масу у капітальні сховища. До початку стійлового періоду в господарстві заготують 21 тисячу тонн силосу. Вже й зима не страшна. Правильно роблять у колгоспі, що дбають про розширення капітальних силососховищ. Буде вдосталь таких споруд, і можна значно більше закласти зеленої маси. Та це й при тривалому зберіганні силос не втрачає якості навіть кілька років. Отже, слід господарювати з поглядом у майбутнє, так як це роблять у колгоспі імені Фрунзе.

О. ПАХОЛЮК,
спектор
«Молодого
комунара».

ВІД РЕДАКЦІЇ: Колентиву колгоспу імені Фрунзе Новоукраїнського району за дострокове і високоякісне виконання завдань по введенню в експлуатацію капітальних силососховищ направлено лист подяку обкому Компартії України та облвиконкому.

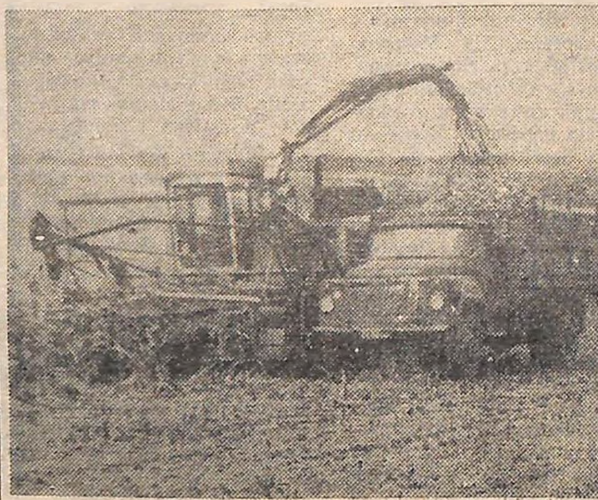
фотопортрет

Ледь-ледь засівів обрід, а на плантації силосної кукурудзи колгоспу імені Щорса Долинського району члени міжвідділкового кормодобувного загону почали новий трудовий день. Точніше, його продовжує перша зміна, яку очолює молодий комуніст **Віктор Усик.**

Злагоджений ритм у роботі породжує і гарний настрій.

Ось із-за пагорба появилася силосозбиральні агрегати. Раїса Рісенко і Ніна Негоденко розвертають свої ІОМЗ з причепами і готуються до завантаження.

Час іде. По дорозі одна

НА ТВОЮ
КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮКОМУНІСТ,
БОРЕЦЬ,
ЛЮДИНА

Дружка народі нашої країни і сонячно, Болгарії корінням своїм сягає в сиву давнину. Загартувалася вона ще більше в німці другої світової війни, коли радянські війська, коли болгарська народна армія разом брали участь в остаточному розгромі гітлерівської Німеччини.

Багато років кіровоградці дружать із трудящими сонячної Болгарії. А читачі здружилися з книгами болгарських письменників.

Ось і сьогодні на книжкових полицях бібліотек з'явилася нова книга Катерина Катчена «Люба» (К., Дніпро, 1983).

Катерина Катчена — провідний майстер болгарської прози. Перші кроки в літературі він зробив ще в 30-і роки разом з такими визначними болгарськими письменниками, як Павло Вежиров, Андриєв Гюлієв, Богомил Раїнов, Валерій Петров, Еміль Мачков та інші. Перш його твори «Подорожні і грі», «Всесмогутна людина», «Горі, що кудись їде» зразу привернули до себе увагу своєю соціальною спрямованістю. Його талант зростає і з кожним роком із болгарським народом у будівництві соціалістичного суспільства.

Героїни Катчена — прості трудящіні, будівельники пасивного життя. Значне місце в його творчості займає образ великої сина болгарського народу Георгія Димитрова. Це про нього Катчена написав книгу «Син робітничого класу», «Розвинутий», «Сорочий Димитров», «Воскресне місто». І в книзі «Люба» змальована моральна велич та революційний подвиг комуніста Димитрова, хоч книга присвячена сербській поетесі Любичі Лашевич. На фоні революційної боротьби болгарських комуністів автор змальовує образ цієї прекрасної жінки, дружини Димитрова і його соратниці.

Дитинство Любичі було сумним. Залишившись сиротою, дванадцятирічна дівчинка почала працювати кравчинєю. Мамин наперсток, що дістався у спадщину, став супутником її життя. Тоді вона вперше задумалася над словами «соціалізм», «страйк», «революція». Відповіді на питання, пов'язані з ними, вона знаходила в підпільних газетах, листівках, в «Маніфесті Комуністичної партії» К. Маркса і Ф. Енгельса.

З простої кравчині Любича стає активною діячкою Болгарської Комуністичної партії і болгарського профспілкового руху. Вона була і відомим поетом того часу. Вже в ранніх віршах вона закликала робітничу молодь до боротьби з буржуазією.

Про Любичу автор розповідає і як про вірну дружину Георгія Димитрова, котра прагнула створити йому умови для підпільної роботи, допомогти в усьому. Одночасно працювала над собою, щоб не відстати в духовному розвитку від Георгія. Любича читати Горького, Чехова, Толстого, Купріна, Гете, Шекспіра і знайомила з їх творами чоловіка.

«Люба» — це ціла історія революційного руху не лише в Болгарії, а й у Росії та інших країнах. Збірка про перемогу Жовтневої революції в Росії дійшла до болгарського народу, який вітав перемогу російського пролетаріату. Любича проводила активну роботу по роз'ясненню серед населення перших ленінських декретів, значення Жовтневої революції для світового пролетарського руху. Вона закликала наслідувати приклад своїх російських друзів, брала участь у роботі Цілого комуністів Югославії, де виступила проти опортунізму.

Цікавими є також рядки книги про матір Димитрова Парашкеву, яка стала справжнім другом і порадником Любичі. Почуттям високого патріотизму сповнені останні рядки твору.

Вся книга проінфанта ідеями дружби між болгарським та радянським народами. Вона читається з неослабним інтересом і цілком заслуговує того, щоб стати приводом для читачньої конференції, бесіди з молоддю на теми інтернаціонального виховання.

О. ШУГАЄВА,
головний бібліограф
обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара.

Для ДОВІДКИ: В області із 240 тисяч міських старшокласників 144 тисячі охоплені організованою суспільно корисною працею під час літньої трудової чверті.

«Скоріше б у школу»

В одному з дворів великого житлового будинку м. Кіровограда дівчата-десятикласниці відверто нудьгували. Сидячи на імпровізованому тенісному столі, вони спочатку перемовлялися про те, що до першого вересня треба справити якусь обшивку. Потім почали розмову: «Я йому кажу, а він мені...» І нарешті чорнява струнка Маринка, котрій, мабуть, надокучили всі ці розмови, резюмувала:

— А взагалі-то мені вже набридло нічого не робити. Скоріше б до школи. От наші з класу на роботу повлаштувалися. Розповідають, що задоволені, справляються...

Школярі із заводськими перепустками

Старшокласники середньої школи № 10 Сашко Руденко, Ігор Агейченко, Олег Зубко, Ігор Михайлик, Сашко Могилний вважають, що каникули — це не суцільні розваги. Вони, за їхніми словами, вже вийшли з того віку, щоб по два місяці літніх каникул просто так вистояти у під'їздах будинків, чи знічев'я тинятися по місту. Щоранку хлопці поспішають на заводські подвір'я. Тут шефи роботи їм доручають різну: наприклад, збивати дерев'яні ящики. Ніби нічого складного — кілька дощочок, кілька гвіздків, кілька ударів молотка — і ящик готовий. Це так просто говорити, коли робити їх один-два. А якщо 130 або всі 150 за шість робочих годин? Перші трудові світанки, перші зарплата. Все це дало хлопцям прекрасну можливість відчутти себе дорослішими, змужнілими, самостійнішими. І вже ніхто з них не говорить про нудьгу.

Чудово трудяться учні цієї ж школи на хлібозаводі, у Новогеоргіївському лісництві Світловодського лісгоспазу. Їхні ровесники із СШ

№ 5 постійно прописані у міжколгоспному тепличному комбінаті, на заводах господарчих товарів і твердих сплавів... У Кіровограді теж чи не на кожному підприємстві можна і зараз, у серпні, зустріти по 3—6 хлопців і дівчат-старшокласників. Все це так звані «неорганізовані» загони. Вони ні в одному «діловому» папері не зафіксовані, бо в планах на літо серйозно ними ніхто не займався і не займається.

«Прийміть

замовлення»

Три роки тому у найлюдніших місцях мікрорайону ЖКВ заводу чистих металів імені 50-річчя Жовтня появилася оголошення:

«Увага! Увага! При дитячо-підлітковому клубі «Чайка» створено бюро добрих послуг, яке пропонує: консультації з математики, хімії, фізики учням старших класів; догляд за малолітніми дітьми; прийом і виконання заявок на купівлю продуктів; прибирання в квартирах».

При цьому вказувалося, що все це виконують учні 8—10 класів (всього нині у бюро 17 чоловік) і переважно учні десятирічки № 10 м. Світловодська. Хвилювалися тодішній педагог-організатор «Чайки» Надія Антонівна Глиніна, працівники міському комсомолу: чи ж приживеться бюро у жителів, чи довірятимуть вони дітям. Стали до-

віряти, бо всі замовлення виконувалися швидко, вправно.

Про роботу бюро добрих послуг стало відомо не тільки в мікрорайоні, а й у усьому місті. Зараз досвід «Чайки» переймає сусідній клуб «Олімпік». Що ж, справа це дуже хороша і корисна. Однак дізнатися більше про роботу цього бюро мені, на жаль, не довелося. Нинішній педагог-організатор Т. Т. Куш у відпустці, а крім неї, у Світловодську більше ніхто детально про це і не розповідає. Певно, і вся інша робота у «Чайці» ведеться цілий рік, тільки не влітку.

А шкода, адже бюро — хороша форма роботи з дітьми. Це, по-моєму, теж своєрідний трудовий загін зі своїми проблемами, турботами, труднощами.

Чим зайнятися влітку?

Тепер поговоримо про таке. Всі школи Світловодська прозвітували, що організованою суспільно корисною працею охоплені всі школярі. Фактично ж виходить: кожен учень у складі таборів праці і відпочинку, в трудових загонах, ремонтно-будівельних бригадах трудиться не більше двох тижнів. Ну, а чим же далі займаються ці хлопці і дівчата? У піонерський табір не поїхали («все виросло, соромно»), тиждень погостювали у родичів, що ж роби-

ти далі? І не випадково тоді десятикласниця Марина так чекає початку нового навчального року. І не випадково тоді появляються на фабриках і заводах «самодіяльні» трудові загони, які майже ніхто не контролює. Але є й інший бік цього питання.

«Моя донька перейшла у десятий клас. Чотирнадцять днів працювала у шкільній ремонтно-будівельній бригаді. Потім десять днів відпочивала зі мною на морі. А серпень виявився для Олі нічим не зайнятим. Її подружки повлаштувалися працювати хто кур'єрами, хто листоношами, хто в пакувальному цеху на фабриці. Дочка захотіла теж зайнятися потрібним ділом, та скрізь їй чомусь відмовили. Певно, через те, що їй немає шістнадцяти? — пише у листі до редакції жителька Кіровограда Олена Іванівна А.»

Так, подібні приклади несподівані. А що, коли при райкомах і міськкомх комсомолу на літній період організовувати спеціальні бюро, які допомагають оформляти на тимчасову роботу старшокласників?

Одна проблема породжує іншу, серйознішу, на яку вже не звертати уваги не можна.

— Як не прикро, але саме влітку кількість правопорушень, скоєних неповнолітніми, в тому числі школярами, різко зростає. Крадіжки, бійки, псування телефонних автоматів та автоматів по продажу газованої води, випивки — наслідок того, що під час каникул робота з підлітками або зовсім припиняється, — розповідає інспектор комісії у справах неповнолітніх Світловодського міськрайонного відділу внутрішніх справ Сергій Валентинович Крига.

Подібне трапляється й в Олександрії, Знам'янці, Кіровограді, інших містах області.

Так, проблем у літа дуже багато. І щоб успішно їх розв'язати, треба чітко скоординувати дії школи, громадськості. Хай нинішнє літо стане певним уроком, що допоможе в майбутньому ліквідувати такі прикри прорахунки.

Т. СТОРОЖУК.

На знімку: Наталка Охінко, Таня Пилипенко, Валя Лисак, Галя Дмитренко, Світлана Панчишина, Оля Левицька, Іра Біжко і Тоня Грен — члени загону юних тваринників колгоспу імені XXV з'їзду КПРС Онуфріївського району. Під час каникул дівчата прийшли на поміч своїм матерям і добре справляються з усіма завданнями.

Фото В. КАЛМІКОВА.

У БУДЗАГОНІ—ПІДСОБНЕ ГОСПОДАРСТВО

Добре трудяться на колгоспній кормоцеху в колгоспі імені Калініна Ульяновського району бійці СБЗ «Циклон» Одеського гідрометеорологічного інституту. Студенти вирішили замість запланованих згідно з договором 62 тисяч карбованців освоїти 97 тисяч. Зав-

дання їм під силу, бо старанність, зібраність, уміння студентів поєднуються з чималим досвідом більшості.

Нинішній третій трудовий у майбутніх метеорологів троху не схожий на попередній. Крім основної роботи на об'єкті, шефської

допомоги місцевій школі і вихованцям міжколгоспного піонерського табору студенти зайняті ще й працею у загонівському підсобному господарстві. Воно невелике, всього двоє порослят, — дав колгосп на догляд. Проблеми з кормами немає: харчові відходи, комбікорм, який поставляють із господарства.

А. ЧЕКМЕНЬОВ, комісар обласного штабу студентських будівельних загонів.

ДІАЛОГ

«А як же я, тату?»

«Дорога редакція! Звертаюся до тебе, сподіваючись, що може хоч цей лист затамує біль моєї душі».

Прийшло до мене лихо. П'ятнадцять років жила в колі сім'ї: тато, мама і я. Задавалося, що я щаслива. Але раптом (здається — раптом) усе щезло: тато і мама розлучаються. Яка причина? Я не знаю.

Знаю інше: ми завжди чекали тата, виглядали. І завжди були раді, коли він повертався додому веселий. Говорив, що найбільше, над усе любить мене, свою дочку. І я в це вірила. Я дуже їх любила обох.

А тоді ось вони окремо. Тато залишився вдома, а ми змушені виїхати в комунальну квартиру. Немає між татом і мамою ладу. А мені здається, що не любить він мене. Бо якби любив, то жив би з мамою.

І не вірю я в те, що він тільки тепер знайшов у мамі щось погане. Невже

тато мучився 15 років із нелюбою жінкою? Ні, я думаю, що він любив її. Чому ж він зараз не пригадає того хорошого, що для нього мама робила? Чому він ставить на перше місце тільки якісь свої почуття? А чому батьківський обов'язок — на останнє?

Мені здається, що тато просто легковажний і блягуз. Тепер же я більше задаю турбот, ніж тоді, коли мені було 3—5 років. Певно, цей тягар йому видивився не під спай. Ні, звичайно, не це основна причина їхнього розлучення. Хочеться іноді підійти до нього і запитати: «А як же я, тату?» Чому він не подумав про мене? Мені соромно перед однокласниками, що я виявилася татові непотрібною.

Як мені помирить тата з мамою? Мені хочеться їх обох мати, як усі діти.

Тато при зустрічі зі мною ні про що мене навіть не запитує. Невже йому байдуже? Невже він

не розуміє, що такі ж самі батьківські обов'язки на нього покладатимуться, коли він створить нову сім'ю?

На душі такий тягар, що не можу про все написати, не виходить.

Прошу, надрукуйте мого листа, можливо він нагадає татусеві про те, що у нього є дочка.

Учениця 8 класу А. А. Л. М. Бобринець».

ВІД РЕДАКЦІЇ: Дорогий читачу, що скажеш ти з цього приводу, що порадиш ти дітям? Нам би хотілось, щоб листи до рубрики «Діалог» не замикалися на конкретному випадку. Бо цей лист містить у собі багато морально-етичних проблем: вміння будувати дружні стосунки, відповідальність батьків за виховання своїх дітей, втрачену підлітком віру у рідну людину... Думається, що ці проблеми, сьогоднішній лист восьмикласниці з Бобринця не залишать тебе байдужим, читачу. Чекаємо листів.

З Д Р У Ж И В «КОЛОСОВЕЦЬ»

На базі відпочинку «Лісова пісня» неподалік села Онуфріївського літній відпочинок проводять машиністи будівництва Кіровограда, залізничники Знам'янки, Гайворона. За професійними путівками сюди приїжджають цілими сім'ями працівники з інших областей України. «Лісову пісню» нині знають далеко за межами республіки. В мальовничому бору зведено головний багатоплановий корпус, навколо якого під дубовими шатами красуються невеличкі дерев'яні «гуцулочини», в яких живуть по два туристи. Від бази стежини пролягли у виразі, де виблискують плесо лісового озера. Бір навколо «Лісової пісні» називають ще дендропарком, адже тут десятки видів дерев, кущів і рослин — квіти, квіти — лісові, степові...

Ось де в цьому році міститься спортивний табір «Колосовець». Вільше 170 юних вихованців колективів фізкультури, ДЮСШ, спортулюбів обрані соціалістичного спортивного товариства набираються тут сил, бадьорості, зміцнюють здоров'я.

У «Колосовець» приїхали самбісти Кіровограда, легкоатлети з Голованівського, велосипедисти зі Знам'янського районів. Директор ДЮСШ обрані ДСТ «Колос» В. С. Ханцевич, якому доручено керувати табором, розповідає:

— Передусім ми подбали про те, щоб у дитячому таборі були всі умови для виховання дітей, очолили Л. М. Медведєв, Т. А. Байрамов, А. Ш. Огіньскі. вихованці яких успішно виступали на республіканських і всеукраїнських турнірах. Таміла Бурбан вчить юних легкоатлетів, Тетяна Кудря — велосипедистів. Ці фахівці двічі на день

проводять перепідготовку майбутніх чемпіонів і рекорсменів. Але це тільки незначна частина програми, складеної на одну табірну зміну.

Що ж іще? Фізичні, вихователі, тренери «Колосовця» провели спартакіаду з п'яти видів спорту, поєдинки малої олімпіади: раз на тиждень виступають веселі старту. Було ще конкурси естафети швидких спринтерів, змагань.

А що то влітку за відпочинок без води? Однак виявилось, що деякі хлопці і дівчата не вміють плавати. І В. С. Ханцевич поставив завдання переробити кожного не лише триматися на воді, а й допомогти скласти залік за програмою комплексу ГПО.

В. В. Мурзак, який відповідає за виховну роботу в таборі, провів із юними спортсменами кілька бесід. Всім запам'яталося його зауваження: «Ви маєте розряди з різних видів спорту, а залік із фізичної підготовки не склали в школі. Отже, і значків ГПО у вас немає. А значок ГПО має бути першою вашою спортивною нагородою».

І тренери, вихователі, кращі спортсмени прийшли на допомогу тим, хто не вмів плавати.

Задумало. Дехто вже було занудував. Але так тривало недовго. В. В. Мурзак зорієнтувався швидко.

— Якраз час провести конкурс стінних газет, і вікторину «Чи знаєте ви спорт?»

Л. М. Медведєв теж знайшов для себе справу — він розповідав дітям про перших чемпіонів першого чемпіонату світу з легкої атлетики.

Недільного дня в табір

приїхали батьки юних самбістів, легкоатлетів, велосипедистів. Мати Станіслава Ігнатівна запитала сина: чи не хотів би він разом із нею повернутися в Кіровоград? Все одно ж табірна зміна закінчується...

Хлопчик відмовився: «Поїду разом з усіма. Ми ж це на прощання повинні дати клас на останньому турнірі».

Керівник «Колосовця» В. С. Ханцевич зробив висновок:

— Я чув, що з деяких піонерських таборів діти їдуть додому, побувши там тиждень-два. Бо нудьгували там. А тут ніколи. Значить, справу зроблено.

...Після обіду — «тиха година». Потім за спеціальним сигналом (в «Лісовій пісні» це звучить піонерським сурми, бо там, крім школярів, відпочивають і літні люди) оголошується збір на плацу. І ось уже вервечка юних спортсменів потяглася до стани. А до траси рушили велосипедисти. У самбісти теж сьогодні урок із загальної фізичної підготовки — вони бігали, стрибали, плавали, окремі технічні вправи відпрацьовували на трапляльному кінному...

Отже, влітку в них був справжній активний відпочинок. Але не було релакси в тренуваннях. Всі вони загартували себе фізично, наблизившись до нових рубежів у майстерності. У пересні — нові відповідальні старту — в своєму колективі, на місцевих, обласних турнірах. А в наступному олімпійському році, вони неодмінно повернуться знову сюди, в «Лісову пісню», де так багато сонця, де повітря на стоянє на цілющих травах. Де їх здружив «Колосовець».

М. ВІНЦЕВИЙ, Маловишківський район.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ТОВАРИ – ПОШТОЮ

Для вас дівчата та жінки!

Московська центральна торговельна база Роспосилторгу пропонує хустки з квітками чистововняні, камвольні, виробництва Павлово-Посадської фабрики:

чорна з бахромою, 145×145 см (55 крб.);
кремова, з бахромою, 145×145 см (45 крб.);

кремова, з бахромою, 95×95 см (18 крб.);
чорна, без бахроми, 95×95 см (12 крб.);
кремова, без бахроми, 95×95 см (7 крб.);
кремова, без бахроми, 82×82 см (5 крб.);

Галантерейні товари:

рукавиці жіночі (шкіряні й замшеві на підкладці, розм. 7,5 (20) — 9 крб. 20 коп.;
застібка-блискавка, металева, темних кольорів, довж. 20 см (0-65 коп.);
заколки для волосся — 0.10 коп. за один десяток.

Парфюмерно-косметичні товари:

духи — «Милій жіноці» (7 крб.), «Попелюшка» (6 крб.), «Червона Москва» (5 крб. 30 коп.), «Червона троянда» (2 крб. 50 коп.);

крем «Улюблений» (0-80 коп.);
тіні для повік, бірюзовий (1 крб.);
губна помада, колір «коношинна» і «супинія».

База надсилає також:

ковдри напіввовняні (70 процентів вовни), у клітину, 140×205 см (43 крб.);
ковдри ватні, шовкові, на підкладці із б/п тканини, 140×205 см (30 крб.);

ковдри ватні, двоспальні, верх і підкладка — шовкові, 172×205 см (45—55 крб.);
ковдри ватні дитячі, шовкові, підкладка з бавовняно-паперової тканини, 118×118 см (11 крб. 40 коп. — 15 крб. 50 коп.).

Замовлення приймають до 1 жовтня.

База надсилає товари поштою, накладною платою.

При оформленні замовлень пишуть вірно і розбірливо свою адресу (без скорочень): індекс, область, район, село чи місто, прізвище, ім'я та по батькові (повністю).

Замовлення надсилайте на адресу: 111126, м. Москва, Е-126, вул. Авиамоторна, 50.

Центральна торговельна база Роспосилторгу.

Зам. 80.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Якщо ви бажаєте мати середню освіту і спеціальність, вступаєте до Бобринецького середнього сільського профтехучилища № 2.

Прийом проводиться на такі спеціальності:

тракторист-машиніст широкого профілю (строк навчання — 3 роки, освіта — 8 класів, крім основної спеціальності одержують додатково спеціальності водія автомобіля категорії «С» і слюсаря-ремонтника);
тракторист-машиніст (строк навчання — 1 рік, освіта 8—10 класів);
тракторист-машиніст (строк навчання — 8 місяців, освіта — 10 класів).

ПОЧАТОК ЗАНЯТЬ — І ВЕРЕСНЯ.

Учні, які навчаються 1 рік і 3 роки, забезпечують триразовим харчуванням, обмундированням, стипендією, гуртожитком, підручниками. Ті, хто навчається 8 місяців, одержують стипендію — 96 крб на місяць, забезпечуються гуртожитком і підручниками.

В училищі працюють спортивні секції, гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності.

Випускники училища мають переваги при вступі до вузів.

Адреса училища: Кіровоградська обл., м. Бобринець, вул. Димитрова, 1.

Дирекція.

Зам. 403.

Кіровоградське середнє МПТУ № 4

проводить додатковий набір учнів в училище із числа випускників 10-х класів на спеціальності:

машиніст мостового крана (кранівник) — юнаки і дівчата.

Строк навчання — 10 місяців.

Початок занять — 1 вересня.

Учням буде виплачуватися стипендія на загальних підставах.

Детальніше про умови прийому на навчання можна дізнатися в приймальній комісії училища за адресою: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20. Тел. 7-05-61, 7-25-91.

Дирекція.

Зам. 61.

ДЛЯ ВСТУПУ ДО ВСІХ УЧИЛИЩ ТРЕБА ПОДАТИ:

заяву на ім'я директора,

документ про освіту,

три фотокартки 3×4 см,

довідку з місця проживання,

медичну довідку (форма № 286).

Ониківське сільське середнє профтехучилище № 7

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1983—1984 навчальний рік

на такі спеціальності:

тракторист-машиніст широкого профілю і водій автомобіля категорії «С» (учні здобувають середню освіту і спеціальність, строк навчання — 3 роки);
тракторист-машиніст III класу, строк навчання — 1 рік;
тракторист-машиніст III класу, строк навчання — 8 місяців;
тракторист-машиніст для роботи на тракторах Т-150, Т-150 К, К-700 А,

К-701, строк навчання — 1 місяць.

Випускники 10 класів і воїни, звільнені із лав Радянської Армії, навчаються за скороченою програмою 8 місяців і одержують стипендію — 96 крб.

Учні забезпечують гуртожитком, харчуванням, одягом.

Адреса училища: 317451, Кіровоградська обл., Маловисіківський р-н, с. Ониківе.

Дирекція.

Зам. 537.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ СЕРЕДНЄ МЕЛІОРАТИВНЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 1

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1983—1984 навчальний рік

зі строком навчання 3 роки для осіб, що закінчили 8 класів, на спеціальності:

тракторист-машиніст широкого профілю і водій автомобіля 3 класу;
механізатор меліоративних робіт з правом роботи на екскаваторах, скреперах, бульдозерах, грейдерів, землерийних машинах та автомобілях (водій 3 класу);

електрогазоварник, машиніст екскаватора і водій автомобіля 3 класу;
машиніст автомобільних кранів.

Особи, які закінчили училище, одержують диплом про одержану спеціальність і документ про середню освіту.

Із строком навчання — 2 роки:
малар (юнаки і дівчата від 15 років), муляр (юнаки з 16 років).

Зі строком навчання — 1 рік:
машиніст екскаваторів (віком від 17 років), машиніст бульдозерів, скреперів, грейдерів (віком від 17 років);
шофер із кваліфікацією слюсаря (віком від 17 років);

тракторист-машиніст широкого профілю із кваліфікацією слюсаря.

Стипендія — 96 крб.
Строк навчання — 8 місяців на базі 10 класів (для осіб, що мають посвідчення сільського механізатора).

Зарховані до училища забезпечуються триразовим безплатним харчуванням,

стипендією, спецодягом і форменним одягом, а особи, які мають потребу в житлі — гуртожитком.

На навчання з шестимісячним строком приймають осіб, які повернулися із лав Радянської Армії, на спеціальності:

машиніст бульдозерів, скреперів, грейдерів;
електрогазоварник;
машиніст екскаваторів;
муляр-монтажник.

Стипендія — 85 крб., а для осіб, направлених організаціями тресту «Кіровоградводбуд», — до 120 крб.

Зарховання до училища без вступних екзаменів. Під час виробничої практики учні одержують 100 процентів заробітної плати.

Випускників, які закінчили училище з відзнакою, приймають до вищих навчальних закладів без вступних екзаменів.

Початок занять — 1 вересня.

Після закінчення училища випускників направляють на роботу в організації Міністерства меліорації й водного господарства УРСР й тресту «Кіровоградводбуд» для роботи на будівництві каналу «Дніпро—Кривий Ріг».

Адреса училища: 317900, м. Олександрія, Користівське шосе, 6. Їхати автобусами № 4, 4-а, 52 до зупинки «Профтехучилище».

Зам. 544.

Дирекція.

КІНО У ВАШОМУ ДОМІ

Апрелівська база Роспосилторгу пропонує кольорові (8 мм), неозвучені кінофільми. Одержавши поштою кінофільми, ви зустрінетеся з життєрадісним Зайцем-хуліганом та невдахою Вовком, з іншими персонажами.

№№ по каталогу

Ціна

70—314	«Ну, постривай!» (кольоровий) 4, 5, 6, 7, 8, 12, 13 випуски.	6 крб. 50 коп. (один випуск)
70—346	«Як Ослик шастя шукав» (кольоровий).	5 крб.
70—602	«Сергій Есенін» (чорно-білий).	3 крб. 95 коп.
70—634	«Мавпочка Мікі або життя артиста» (кольоровий).	4 крб.
70—635	«Мавки в цирку» (кольоровий).	5 крб.
70—636	«Звірі на манежі» (кольоровий).	5 крб.
70—637	«Ведмежі забави» (кольоровий).	6 крб. 50 коп.

Крім цього база пропонує:
03—939 кінопроектор «Русь», який якісно показує на домашньому екрані любительські та професійні фільми, кольорові і чорно-білі.

Передплачені товари надсилають поштовими посилками накладною платою.

Листи-замовлення направляти на адресу: 143360, Московська обл., м. Апрелівка, вул. Леніна, 4.

Апрелівська база Роспосилторгу.

Зам. 82.

Гайворонське середнє сільське профтехучилище № 5

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1983—1984 навчальний рік

на такі спеціальності:

тракторист-машиніст широкого профілю (строк навчання — 3 роки);

слюсар по ремонту автомобілів, тракторів і сільгоспмашин (строк навчання — 3 роки);

тракторист-машиніст 3 класу (строк навчання 1 рік), тракторист-машиніст 3 класу (строк навчання — 8 місяців).

Училище забезпечує учнів харчуванням, одягом, гуртожитком, стипендією.

Особам, звільненим у запас, і десятикласникам виплачують стипендію в розмірі 96 крб. на місяць.

Адреса училища: 317600, м. Гайворон Кіровоградської області, вул. Чапаєва, 14.

Дирекція.

Зам. 540.

НОВГОРОДКІВСЬКЕ СЕРЕДНЄ СІЛЬСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 6

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1983—1984 навчальний рік

на такі спеціальності:

тракторист-машиніст широкого профілю (з умінням виконувати роботи слюсаря-ремонтника і водія автомобіля);

механізатор тваринницьких ферм (з умінням виконувати роботи електромонтера по ремонту електрообладнання);

слюсар-ремонтник по монтажу, експлуатації й ремонту обладнання тваринницьких ферм (з умінням виконувати роботи електромонтера);

оператор тваринницьких ферм (з умінням виконувати роботи електромонтера по ремонту електрообладнання);

майстер-садівник — строк навчання — 3 роки із одержанням середньої освіти;

оператор тваринницьких комплексів (строк навчання — 8 місяців, приймають юнаків та дівчат із освітою за 10 класів);

тракторист-машиніст III класу (приймають звільнених із лав Радянської Армії й десятикласників, які мають посвідчення про професію).

Зарховані до училища одержують стипендію, безкоштовне харчування, одяг, забезпечуються житлом. Час навчання зараховується до безперервного трудового стажу.

Адреса училища: Новгородка Кіровоградської області, вул. Кірова, 44.

Дирекція.

Зам. 538.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

м. Кіровоград.

316050, МСП,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00, відповідальний секретаря — 2-45-87; відділа комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 07925.

Індекс 61103.

Обсяг 0.5 друку, арк.

Зам. 405.

Тираж 51 500.